

OSD 8/12

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH W [REDAKTOWANE]

z dnia 27 czerwca 2012 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych
w [REDAKTOWANE] w składzie:

- Przewodniczący:** r. pr. Elżbieta Wołosz
- Sędziowie:** r. pr. Romana Bartoszewicz
r. pr. Henryk Rydzik
- Protokolant:** apl. radc. Łukasz Szymański

w obecności Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Krystyny Bąkowskiej
po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2012 r. sprawy radcy prawnego [REDAKTOWANE]
obwinionego o to, że:

podejmując się reprezentowania Pani [REDAKTOWANE] przed Urzędem Skarbowym
w [REDAKTOWANE] w postępowaniu podatkowym w zakresie opodatkowania przychodów
nie znajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł
nie ujawnionych w 2004 roku nie dochował w okresie od dnia 29 czerwca 2010 roku do dnia
13 lipca 2010 roku obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie
z obowiązującymi przepisami według najlepszej woli i wiedzy, uczciwie, rzeczowo
i z należytą starannością, skutkiem czego było wniesienie odwołania z uchybieniem
ustawowego terminu przewidzianego do jego wniesienia, w związku z czym przedmiotowe
odwołanie organ pozostawił bez rozpoznania, co w konsekwencji spowodowało negatywne
dla niej konsekwencje finansowe tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego
w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 10,
poz. 65 ze zm.) w związku z art. 6, art. 28 ust.1, ust. 3, ust. 5, ust. 10 i ust.11 Kodeksu Etyki
Radcy Prawnego

ORZEKA

I. Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] uznaje za winnego popełnienia
przewinienia dyscyplinarnego opisanego w punkcie 1 i za to na podstawie art. 65 ust.1
pkt 3a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierza karę dyscyplinarną
pieniężną w wysokości dwukrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia
w gospodarce narodowej za miesiąc poprzedzający datę niniejszego orzeczenia tj. w kwocie

7173,50 zł (słownie: siedem tysięcy sto siedemdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt groszy) oraz na podstawie art. 65 ust.1 pkt 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych orzeka zakaz wykonywania przez obwinionego patronatu na okres dwóch lat.

II. Obciąża obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie 651,65 zł (słownie: sześćset pięćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt pięć groszy) płatnej na konto Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED]

[Signature] *Sabrina Dósz* Romana Bartoszew

Sygn. akt: OSD 8/12

Uzasadnienie

Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] na podstawie skargi Pani [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] na czynności zawodowe radcy prawnego [REDAKTOWANE] prowadzącego we Wrocławiu Kancelarię Prawną [REDAKTOWANE] postanowieniem z dnia 22 lipca 2011 r. wszczęła dochodzenie w sprawie popełnienia przez wymienionego wyżej radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.) w związku z art. 6 i art. 28 ust.1, ust. 2, ust. 5 i ust. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2011 r. Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] przedstawiła radcy prawnemu [REDAKTOWANE] zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.) w związku z art. 6 i art. 28 ust.1, ust. 3, ust. 5, ust. 10 i ust. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] złożyła w dniu 18 lutego 2012 r. wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] zarzucając mu, że podejmując się reprezentowania Pani [REDAKTOWANE] przed Urzędem Skarbowym w [REDAKTOWANE] w postępowaniu podatkowym w zakresie opodatkowania przychodów nie znajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nie ujawnionych w 2004 r. nie dochował obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z obowiązującymi przepisami według najlepszej woli i wiedzy, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością, skutkiem czego było wniesienie odwołania z uchybieniem ustawowego terminu przewidzianego do jego wniesienia, w związku z czym przedmiotowe odwołanie organ pozostawił bez rozpoznania, co w konsekwencji spowodowało negatywne dla reprezentowanej konsekwencje finansowe, to jest popełnienie przez obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.) w związku z art. 6, art. 28 ust.1, ust.3, ust. 5,ust.10, ust.11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego wniosła o orzeczenie wobec obwinionego kary dyscyplinarnej pieniężnej.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na posiedzeniu w dniu 23 kwietnia 2012 r. postanowił zwrócić wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP we Wrocławiu z dnia 18 lutego 2012 r. sygn. akt RD 47/11 w celu jego uzupełnienia, w szczególności poprzez określenie czasu w jakim popełniony został czyn zarzucany obwinionemu radcy prawnemu stosownie do treści art. 332 § 1 pkt 2 k.p.k. w terminie 7 dni.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w określonym terminie uzupełniła wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego poprzez określenie czasu popełnienia zarzucanego czynu, podając, że był to okres od 29 czerwca 2010 r. do 13 lipca 2010 r. oraz przedłożyła wykaz dowodów do ujawnienia na rozprawie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego oraz zebrany na rozprawie w dniu 27 czerwca 2012 r., ujawnionym i dopuszczonym w poczet dowodów, ustalił, co następuje:

Skarżąca Pani [redacted] jest pracownikiem firmy [redacted] Sp. z o.o. w [redacted] Obwiniony radca prawny [redacted] prowadzący w [redacted] Kancelarię Prawną [redacted], sprawował obsługę prawną w wymienionej wyżej firmie. W 2009 r. skarżąca zwróciła się do obwinionego radcy prawnego z prośbą o reprezentowanie jej w sprawie podatkowej przed Urzędem Skarbowym w [redacted] Po wcześniejszym umówieniu spotkania drogą mailową, pokrzywdzona przybyła do siedziby kancelarii obwinionego w [redacted] przy ul. [redacted] W trakcie spotkania obwiniony podjął się prowadzenia sprawy skarżącej przed Urzędem Skarbowym w [redacted] Strony nie ustaliły warunków realizowania przez obwinionego przyjętego zlecenia w szczególności nie doszło do podpisania umowy zlecenia na piśmie ani ustalenia warunków finansowych. Skarżąca udzieliła obwinionemu pełnomocnictwa do reprezentowania jej przed sądami powszechnymi, urzędami administracji publicznej, urzędami kontroli skarbowej Obwiniony złożył do urzędu Skarbowego w [redacted] w imieniu skarżącej dokumenty wraz z udzielonym mu pełnomocnictwem.

Dowód: korespondencja z poczty elektronicznej k.3, pełnomocnictwo z dnia 7.04.2010 r. k.4, wyjaśnienia stron: k. 50-51, k. 71-74, (okoliczność bezsporna)

W początkowym okresie kontakty pomiędzy skarżącą i obwinionym były częste, obwiniony odbierał telefony od skarżącej. Później kontakt się urwał. Obwiniony nie odbierał telefonów ani nie odpowiadał na maile od skarżącej.

Dowód: korespondencja mailowa z dnia 01.10.2010 r., z dnia 23.08.2010 r., 19.08.2010 r., z dnia 12.08.2010 r., z dnia 10.08.2010 r. karta 5 do 9, wyjaśnienia stron

Do kancelarii obwinionego w [redacted] w dniu 29 czerwca 2010 r. wpłynęła decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego w [redacted] nr PDII/4110-4/10-N z dnia 25 czerwca 2010 r. ustalająca podatek dochodowy od osób fizycznych od dochodu nie znajdującego

pokrycia w ujawnionych źródłach za 2004 r. w kwocie 150.382,00 zł. Decyzję odebrała pracownica kancelarii Pani [REDAKTOWANE]. Do kancelarii obwinionego wpłynęło kilkanaście innych pism z Urzędu Skarbowego w [REDAKTOWANE] w sprawie Pani [REDAKTOWANE].

Dowód: - postanowienie Dyrektora Izby Skarbowej w [REDAKTOWANE] z dnia 16 lutego 2011 r. k. 10 do 14

- potwierdzenie odbioru decyzji dnia 25.06.2010 r. k. 36

- protokół oględzin akt sprawy podatkowej z dnia 2.09.2011 r. k.57

Obwiniony nie zawiadomił skarżącej o treści wymienionej wyżej decyzji oraz nie poinformował o przysługujących od niej środkach odwoławczych. Nie wniósł również w przepisany termin odwołania od decyzji.

Dowód: - protokół przesłuchania świadka z dnia 12.08.2011 r. k. 49-50a,

- wyjaśnienia obwinionego i pokrzywdzonej złożone na rozprawie w dniu 27.06.2012 r.

- postanowienie Dyrektora Izby Skarbowej w [REDAKTOWANE] z dnia 16 lutego 2011 r. k. 10 do 14

Obwiniony złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia odwołania od decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w [REDAKTOWANE] nr PDII/4110-4/10-N z dnia 25 czerwca 2010 r. wraz z odwołaniem od ww. decyzji w dniu 6 grudnia 2010 r.

Dowód: - protokół oględzin akt sprawy podatkowej z dnia 2.09.2011 r. k.57, zeznania pokrzywdzonej k.50a, zeznania obwinionego k.74 do 75

Pokrzywdzona o decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w [REDAKTOWANE] nr PDII/4110-4/10-N z dnia 25 czerwca 2010 r. dowiedziała się w chwili zawiadomienia jej o zajęciu wynagrodzenia za pracę z dnia 28.09.2010 r.

Dowód: - kserokopia zawiadomienia o zajęciu prawa majątkowego stanowiącego wynagrodzenie z dnia 28.09.2010 r.

- kserokopia tytułu wykonawczego z dnia 30.08.2010 r.

Pokrzywdzona wypowiedziała pełnomocnictwo do prowadzenia jej spraw przez obwinionego radcę prawnego. Obecnie korzysta z pomocy prawnej innego podmiotu, bezskutecznie jak na razie dążąc do uchylecia niekorzystnej dla niej decyzji. Z wynagrodzenia pokrzywdzonej za pracę dokonywane są potrącenia w wysokości 50% w celu pokrycia należności na rzecz urzędu skarbowego, co stanowi dla niej olbrzymie obciążenie finansowe.

117

Dowód: - wyjaśnienia skarżącej składane w toku postępowania,

- wydruki z wynagrodzeń za pracę skarżącej złożone na rozprawie w dniu 27.06.2012 r.

Obwiniony ██████████ zarówno w toku prowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postępowania, jak i na rozprawie nie przyznał się do stawianych mu zarzutów twierdząc, że nigdy nie podjął się prowadzenia sprawy pani ██████████ ██████████ przed Urzędem Skarbowym w ██████████ a jedynie zgodził się na złożenie dokumentów do urzędu skarbowego ze względu na jej skomplikowaną sytuację rodzinną. Chciał jej pomóc nieodpłatnie. Oświadczył, że nie wypowiedział skarżącej pełnomocnictwa i tylko to byłego jego błędem.

Dowód: wyjaśnienia składane przez obwinionego w postępowaniu przygotowawczym oraz na rozprawie k. 60-61, k. 70-75, k. 90-93

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy oraz ustalenia faktyczne wskazują, że zarzuty przedstawione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego wobec obwinionego radcy prawnego są zasadne a wina obwinionego nie budzi wątpliwości.

Bezspornym jest, że skarżąca udzieliła obwinionemu radcy prawnemu ██████████ ██████████ na piśmie pełnomocnictwa do reprezentowania jej *przed sądami powszechnymi, urzędami administracji publicznej, urzędami kontroli skarbowej* a obwiniony to pełnomocnictwo przyjął. Tym samym obwiniony podjął się reprezentowania skarżącej przed Urzędem Skarbowym w ██████████ Obwiniony jako profesjonalista powinien był wiedzieć, że zadaniem pełnomocnika podejmującego się reprezentowania podatnika przed organami skarbowymi jest staranne działanie nakierowane na uzyskanie zgodnej z prawem, a zarazem najbardziej korzystnej dla mocodawcy decyzji administracyjnej, informowanie mocodawcy o podejmowanych czynnościach, ich skutkach oraz skutkach ewentualnych zaniechań. Na profesjonalistcie ciąży obowiązek kompetencji i obowiązek udzielania mocodawcy informacji. Jego kompetencja musi być rzeczywista nie tylko formalna.

Sąd nie dał wiary oświadczeniu obwinionego radcy prawnego, że podjął się tylko złożenia dokumentów w imieniu skarżącej do urzędu skarbowego. Gdyby chodziło tylko o złożenie dokumentów do urzędu skarbowego, to mogłaby uczynić to sama skarżąca bez pośrednictwa obwinionego. Ponadto, w takim przypadku, po wniesieniu tychże dokumentów

do Urzędu Skarbowego obwiniony powinien był niezwłocznie wypowiedzieć pełnomocnictwo udzielone mu przez skarżącą. Wyjaśnienia obwinionego w przedmiotowym zakresie są niespójne i nie zasługują na uwzględnienie.

Natomiast Sąd dał wiarę zeznaniom skarżącej, co tego, że obwiniony podjął się prowadzenia jej sprawy przed Urzędem Skarbowy w [REDACTED]

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że od momentu ustanowienia obwinionego pełnomocnikiem skarżącej przed Urzędem Skarbowym w [REDACTED], cała korespondencja kierowana była na adres kancelarii obwinionego i odbierana przez pracowników tej kancelarii. Przesyłek tych było kilkanaście. Sam obwiniony nie kwestionował, że korespondencja ta nie docierała do jego rąk bądź odbierana była przez osoby nieuprawnione. W ocenie Sądu, nie poinformowanie skarżącej o wydaniu decyzji z dnia 26 czerwca 2010 r. przez Urząd Skarbowy, możliwości wniesienia środka odwoławczego, konsekwencji nie wniesienia odwołania w określonym terminie oraz nie wniesienie odwołania w terminie ustawowym stanowi o popełnieniu przez obwinionego radcę prawnego zrzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika bezspornie, że obwiniony popełnił przewinienie dyscyplinarne polegające w szczególności na nie dochowaniu obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z obowiązującymi przepisami według najlepszej wiedzy i woli, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością czego skutkiem było nie wniesienie odwołania od decyzji podatkowej w ustawowym terminie a uchybienie temu terminowi. Skutkiem wniesienia odwoływania się od decyzji podatkowej skarżącej z uchybieniem ustawowego terminu było pozostawienie odwołania bez rozpoznania, co w konsekwencji spowodowało negatywne dla skarżącej skutki finansowe.

Radcę prawnego obowiązuje szczególna staranność i skrupulatność w prowadzeniu spraw, a stosunki między stronami powinny być oparte na zaufaniu. Udzielanie pełnej informacji o stanie prowadzonej sprawy jest podstawowym obowiązkiem radcy prawnego. Uporczywe uchylanie się od odpowiedzi na kierowaną korespondencję mailową oraz nie odbieranie telefonu od skarżącej wskazują na działanie obwinionego sprzeczne z zasadami etyki zawodowej.

Jeśli radca prawny przyjął pełnomocnictwo do reprezentowania mocodawcy, to zdawać sobie powinien sprawę z konsekwencji przyjęcia tego pełnomocnictwa. W szczególności obowiązkiem radcy prawnego było poinformowanie skarżącej o wydaniu

decyzji w jej sprawie, jej treści, o terminie do złożenia odwołania, skutkach nie wniesienia odwołania oraz dokonanie sporządzenia środka odwoławczego i wniesienia go w ustawowym terminie.

Stosownie do treści art. 6 KERP radca prawny jest obowiązany wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością.

Zarzuty przedstawione przez Zastępcę rzecznika znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Obwiniony nienależycie wykonał swe czynności zawodowe w kontaktach z pokrzywdzoną. W żaden sposób nie można usprawiedliwić zachowania radcy prawnego, który będąc pełnomocnikiem strony, nie informuje jej o zapadłej w sprawie decyzji, nie poucza o przysługujących środkach zaskarżenia, ignoruje termin do wniesienia odwołania. Radca prawny jako profesjonalista powinien wiedzieć, jakie mogą być negatywne skutki dla osoby reprezentowanej w przypadku uchybienia terminu do wniesienia odwołania od decyzji.

Działając w powyżej opisany sposób obwiniony radca prawny [REDACTED] naruszył swym postępowaniem przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a w szczególności art. 6 i art. 28 ust.1, ust.3, ust.5, ust. 10 i ust.11. Zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego. Klienci zwracający się o pomoc prawną do profesjonalisty radcy prawnego oczekują rzetelnego, uczciwego i starannego ich potraktowania. W tym przypadku negatywne zachowanie obwinionego jest sprzeczne z etyką zawodową.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego jakkolwiek obwiniony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, to z zebranego materiału dowodowego bezsprzecznie wynika, że czyn ten popełnił.

Sąd uznał, że zarzut stawiany obwinionemu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego znajduje potwierdzenie w okolicznościach sprawy i stanowi podstawę do ukarania obwinionego.

Wykonując swój zawód radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego, jak i za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że obwiniony swoim postępowaniem popełnił przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6, art.28 ust.1, ust.3, ust.5, ust. 10 i ust.11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegające na tym, że podejmując się reprezentowania Pani [REDACTED] przed Urzędem Skarbowym w [REDACTED] w postępowaniu podatkowym w zakresie opodatkowania przychodów

nie znajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nie ujawnionych w 2004 r. nie dochował w okresie od dnia 29 czerwca 2010 r. do dnia 13 lipca 2010 r. obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z obowiązującymi przepisami według najlepszej woli i wiedzy, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością, skutkiem czego było wniesienie odwołania z uchybieniem ustawowego terminu przewidzianego do jego wniesienia, w związku z czym przedmiotowe odwołanie organ pozostawił bez rozpoznania, co w konsekwencji spowodowało negatywne dla reprezentowanej konsekwencje finansowe.

Uznając obwinionego radcę prawnego [REDAKTED] winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył obwinionemu karę dyscyplinarną pieniężną w wysokości dwukrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej za miesiąc poprzedzający datę orzeczenia dyscyplinarnego, w kwocie 7173,50 zł oraz dodatkowo zakaz patronatu na dwa lata. Sąd zastosował karę łagodniejszą od wnioskowanej przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres od 3 miesięcy do 5 lat.. Sąd wziął pod uwagę, że obwiniony nie był dotychczas karany za przewinienia dyscyplinarne i uznał, iż orzeczona kara jest współmierna do stopnia zawinienia oraz, że obwiniony jako doświadczony radca prawny zrozumie swój błąd i w przyszłości nie popadnie w kolizję z zasadami etyki zawodowej.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych (wykaz w aktach sprawy).

Orzeczenie nie jest prawomocne, służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem za pośrednictwem tutejszego sądu.

Roman Bąstoszewicz